

KRONŮV ODKAZ

ATTIONA UMÍRÁ A ZÁROVEŇ TO VYPADÁ, ŽE DĚLÁ VŠECHNO PRO TO, ABY SVŮJ ZÁNÍK JEŠTĚ URYCHLILA. BEZ SVĚHO OCHRÁNCE JASONA BLAKEA NEJSPÍŠ NEMÁ ŠANCI PŘEŽÍT, ALE ON JE POHŘBENÝ POD TROSKAMI, KTERÉ MU SAMA POMÁHALA VYTVOŘIT. JE VŮBEC V NĚČÍCH SILÁCH JI ZACHRÁNIT A S NÍ I VŠECHNY ŽIJÍCÍ OBYVATELE? NE NADARMO SE ŘÍKÁ „PŘÍLIŠ MNOHO PSŮ, ZAJÍCOVA SMRT“ A V ATTIONA CITY SE SNAD KAŽDÝ (VČETNĚ HLAVNÍCH AKTÉRŮ) STARÁ JEN O SVOJE SOUKROMÁ ŽELÍZKA V OHNI BEZ OHLEDU NA COKOLI NEBO KOHOKOLI. text Monika Dvořáková

Čbčanská válka skončila a zanechala po sobě zpusťošenné město i mnoho bolesti. Downtownské povstání přineslo jen zdánlivou svobodu, která nakonec vedla k bezpráví a následné tyranii despotického režimu. Víc než kdy jindy je zřejmé, že Centrum a Downtown se navzájem potřebují, protože jeden bez druhého nemohou existovat. Tenhle prostý fakt bohužel drtí většina lidí nad Plošinou ani dole v Downtownu není schopna vidět, natož přijmout. A tak zatímco město balancuje na pokraji kolapsu, oni se hašteří o svá maličerná vítězství, která v součtu mohou vést k neodvratnému konci.

Rovně přímo za nosem? Ale kdeže!

Projekt Kronos je velmi (opravdu velmi) komplikovaný příběh a čtenáři nedá nic zadarmo. Zapomeňte na jednoduché lineární vyprávění, protože děj má několik (spíš víc) příběhových linek a žádná z nich se neodehrává chronologicky nebo jednoduše. Udržet tolik konců, aby se nerozutekly jako stádo blech, není práce pro padavky, ale stejně vás to bude bavit.

Mocní tohoto světa se pokoušejí uchvátit moc pro sebe, některé z hlavních hrdinů žene vpřed čirá, neředěná touha po pomstě a jiní zas chtějí přežít a nějak unést to, co jim okolnosti naložily na hřbet. Attiona City má mnoho podlaží, v těch nejspodnějších je

Pavel Bareš: Kronův odkaz
OBÁLKA Karel Jerie, Alena Gratišková
VYDAL Host, Brno 2021
STRAN 560 / **CENA** 449 Kč
[WWW.HOSTBRNO.CZ](http://www.hostbrno.cz)

PĚT OTÁZEK PRO PAVLA BAREŠE

Po pěti letech je konec. Jak ti z toho je? (Doufám, že počítám správně, protože to myslím od vydání prvního dílu. Klidně mě vyveď z omylu – když do toho zahrneš, jak dlouho ti to před vydáním strašilo v hlavě.)
 Kéž by po pěti! První nápady na tuhle sérii mě v hlavě strašily už před deseti lety, takže o to větší úleva to je. Každá započatá série je svým způsobem závazek vůči čtenářům, takže jsem především rád, že jsem mu zvládl dostat. A pokud můžu soudit, povedlo se nám to s redaktory zakončit velice dobře.

Měl jsi doma na zdi myšlenkovou mapu s provázky, takovou tu z krimi filmů? Nebo jak jsi se dokázal v Attioně při psaní neztratit?
Kronův odkaz určitě obsahuje tu nejzapletenější (ne)chronologii, jakou jsem kdy napsal. Pár stránek v sešitě na to nejspíš padlo, ale nijak zvlášť jsem se s tím netrápil. Asi mám nějak divně nadržovaný mozek, že mi tyhle věci obvykle nedělají problém. Z čeho se mi ale při psaní dělaly vrásky na čele, bylo, když jsem potřeboval něco zpětně změnit. Odkaz si během psacího procesu

i po něm prošel spoustou změn: mizely postavy, příběhové linky i celé kapitoly. A sebemenší detail vyslal tou nechronologickou změtu vlnky na všechny strany. Dohledávat je byla místy vážně fuška a moji redaktoři se v tomhle ukázali být nedocenitelnou oporou, které neuniklo vážně nic.

Čím pro tebe byla Meta?
Meta byla kniha, kterou jsem si potřeboval napsat. Jednak proto, že úroveň mé mileniálské úzkosti překonala kritickou mez a všechna ta frustrace prostě musela ven. Ale také proto, že jsem si před závěrem

Kronovy série potřeboval dát pauzu, pročistit si hlavu, získat odstup a zabránit totální unavě materiálu. Jen si představte, jaké by to bylo žít v Attiona City deset let v kuse. To už byste pro chvíli dovolené udělali cokoli. *Meta* v tomhle zabrala na jedničku.

Už ti v hlavě raší další myšlenková mapa (nebo cokoli jiného) nového světa, nebo sis vzal spisovací dovolenou?
 Jasně, že už s sebou všude tahám další sešit s drafty na novou knižku (ne sérii, od těch si teď dám milerád na chvíli pokoj). Ale kdy to začnu

černočerná tma, ve které může číhat cokoli, ale nejhorší zlo se nakonec vždycky skrývá v hlavách přičetných lidí, i kdyby jim na ně celý den svítilo slunce.

Celá trilogie má skoro tolik vrstev, co samotná Attiona, a tak vás bude překvapovat až do samého konce. Nejspíš ani nemá smysl pokoušet se naznačovat děj třetího dílu. Ti, kteří četli předchozí dva, tuší, že stejně minimálně do půlky knihy nebudou mít páru, co se kolem děje, a nechají se rádi unášet všemi propojeními, náznaky a postupným odhalováním, co s čím a s kým souvisí.

Báli jste se a bojíte se?

Napřed, jestli se dočkáte třetího dílu a závěru celého postapo eposu, a hned potom, jestli dokáže autor udržet onu pověstnou nastavenou latku stejně vysoko jako předchozích 1500 stran? Tak přestaňte. Už se nebojte a vychutnejte si to, hned jak se ke knize dostanete. Možná si tu latku přilepil, možná ovládá hmotu, ale daleko pravděpodobnější je, že umí kouzlit se slovy a s příběhem a vplete do něj vaši pozornost tak, že při čtení zapomenete hlídat hodiny.

Pavel Bareš je ona pověstná výjimka z kánonu „pište povídky – obesílejte literární soutěže“, on prostě napsal (tři špaliky), přišel a zvítězil. Jeho právě uzavřený *Projekt Kronos* může sloužit jako další důkaz, že i v Čechách jsou autoři, kteří umějí napsat opravdu dobrou fantastiku, a byl by hřích to jen tak minout. Vážně se těším, čím nás překvapí příště. ☒

sázet na papír, to si zatím nedovolím říct. Už skoro rok nám doma řadí malá ratolest a ta má teď zkrátka přednost před vším ostatním. Můžu ale s jistotou říct, že nová knižka je jen otázkou času.

Proč nepíšeš povídky?

To je jednoduché, neumím to! K autorům, kteří umí psát dobré povídky, mám ohromnou úctu. Sám se postupně učím psát kratší knihy, ale dobrou povídku jsem za celý život napsal jenom jednou a pořád si nejsem jistý, jak se to vlastně seběhlo. Jsem v psaní hodně orientovaný na pointy a zvraty a baví mě sledovat, jak se příběh a jeho postavy vyvíjejí. A to všechno se mnohem snáz dělá v několikasetstránkovém románu než pětistránkové povídce. Ale jsou samozřejmě autoři, kteří to zvládají. A kdo ví, třeba i já se to jednou naučím. ☒

ZÁCHRANA PRO TONOUČÍ

Četli jste první dva díly trilogie, ale máte problém s pamětí? Pak se podívejte na „Barešův servis pro zapomnětlivé“ (linktr.ee/pavel_bares). Na autorově Instagramové stránce / osobním blogu najdete v příspěvku z 18. 11. 2021 odkazy na krátká (ehm, cca pětistránková) shrnutí předchozích dílů a všechny potřebné důležité momenty příběhu se vám bleskurychle vybaví. A víte co? Ta shrnutí byste si měli přečíst i v případě, že si všechno pamatujete, protože jsou naprosto skvělá a autor v nich velmi vtipně komentuje vlastní myšlenkové pochody při skládání těchto rychloretrospektivy a dá vám tak nahlédnout do své komplikované mysli.

PAVEL BAREŠ (* 1994)

žije dostatečně blízko Praze, aby se mohl považovat za Pražáka, ale zároveň dostatečně daleko, aby po něm v příměstských autobusech chtěli kupon na první pásmo. Ve dne je učitelem angličtiny, v noci zapáleným hráčem videoher a čtenářem komiksů, cestovatelem, jachtářem, oddaným hnědokabátníkem a milovníkem vyprávěcích RPG. Nezpívá v kapele, ale kdysi jednu míval. Ze slohu dostával ve škole pětky za úniky od tématu. Dnes ho za něj kárají jeho redaktoři. V roce 2017 debutoval románem *Projekt Kronos*, na který navázal druhým dílem *Kronovy děti* (2019). Mimo úspěšnou sérii vykročil nadšeně přijatým superhrdinským thrillerem *Meta* (2020).

obrazový materiál: Host / foto: archiv Pavla Bareše